



FOTO: ČTK

Zapomenuté legendy

Kde to všechno začalo – Štvanice

Je nejstarší a pořád stojí – zimní stadion na pražském ostrově Štvanice. Na zakázku Společnosti pražských vzorkových veletrhů ho navrhl architekt Josef Fuchs, autor například i Veletržního paláce. Nebyl to však projekt typického hokejového stadionu, vždyť ledová plocha měla mnohem větší rozměry – 94 x 32 m a dělila se na dvě nesteré velké části. Na větší se hrál hokej, na menší se bruslilo. První zápas se na ještě rozestavěné Štvanici hrál 17. ledna 1931, poslední mistrovství světa se tu konalo v roce 1959.

Slavnostní otevření Štvanice, kterou proslavila i Fuchsova přilehlá funkcionalistická kavárna, se odehrálo 6. listopadu 1932: „Slavnost začínala dopoledne v jedenáct hodin. Populární kapelník Pešta dirigoval hudbu pražského regimentu osmašvacátníků, která zahájila ceremoniál slavnostní předejrou k Smetanově Libuši. Po primátově projevu přivítal všechny hosty předseda Čs. ligy kanadského hokeje ředitel Citta a pak po státní hymně zasvětili ledovou

plochu nejprve krasobruslaři a po nich objeli čestné kolo rychlobruslaři,“ vzpomínal na otevření stadionu tehdejší strojník a pozdější ředitel Vladimír Ranuška.

Na Štvanici se dodnes bruslí každý den. Podrobný rozpis na: www.stvanice.cz, případně můžete volat na telefon 602 623 449.

Mistrovský Horácký stadion v Jihlavě

Nejvíce mistrovských titulů dokázala v historii československého hokeje vybojovat Dukla Jihlava. Na Horáckém zimním stadionu se však už nejvyšší soutěž nehraje, Dukla před lety sestoupila do první ligy. Na stadion, jehož architektura silně připomíná třeba nákupní centra budovaná v akci „Z“, se vejde 7500 diváků. Éru slávy jihlavského hokeje bohužel ilustruje i jedna tragická zpráva. 30. listopadu 1965 přijel do Jihlavy Slovan Bratislava. Zájem o utkání byl mezi fanoušky tak obrovský, že před vyprodaným stadionem zůstaly dva tisíce lidí bez vstupenek. Před začátkem utkání se jich část prorazila skrz dveře dovnitř a v tlačenci byli dva lidé ušlapáni.

ČSR – Německo 3:0,
mistrovství světa na Štvanici (únor 1938)

Osiřelá „garáž“ – zimní stadion Eden v pražských Vršovicích

Přezdívka domácího stadionu pražské Slavie zní mile domácky. Stadionu, který je součástí velkého sportovního areálu, se říká garáž ze dvou důvodů: jednak kvůli krabicovité architektuře, která nedává zvenku tušit, zda se uvnitř ukrývá hokejový koteln, plavecký bazén nebo tělocvična. Stadion vznikl ve zlaté éře socialistického neinvencního projektování v roce 1975. Druhý důvod pro garážovou přezdívku je na extraligové poměry malá kapacita hlediště, které navíc obklopuje hřiště pouze ze tří stran. Za brankou hostů je stěna s okny restaurace a ochozem. Ještě než se Slavia na ligové zápasy přesunula do Sazka Areny, mohla se v Edenu spolehnout na bouřlivé, věčně vyprodané hlediště. Stadion stojí za návštěvu už kvůli poznání, odkud se do extraligy probojoval největší rival Sparty. A jaké že prostředí nalákalo Vladimíra Růžičku, aby z mateřského Litvínova zamířil do Prahy. Na stadionu se veřejné bruslení nekoná. ■

Téma připravil VÁCLAV TRACHTA